Secvențe de război

Spovedaniile unui combatant

ȘAPTEZECI DE ZILE CU MOARTEA ÎN FAȚĂ

S-a prezentat scurt și calm: - Mă numesc badea Vasile. Vin din război. Am stat șaptezeci de zile față-n față cu Moartea. Am venit să mă spovedesc, dar nu-mi spun numele deplin. O fac mai mult din motive de securitate ale familiei și rudelor apropiate. Astfel procedează mai mulți combatanți, ca să nu complice viața celor dragi. Sînt un fel de anonim, dar pentru asta n-ar trebui să-i învinuim pentru că luptă pînă la sacrificiu. În zadar sîntem blamați că am fi stat la taclale lîngă monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfînt. Dar anume de-aici vine cea mai mare parte a voluntarilor.

În răgazurile dintre focuri ai timp să gîndești de unde ni se trage războiul. Și iată ce-am constatat: criminalii acestui masacru nu sînt numai în partea stîngă a Nistrului ci și în plin centru al capitalei. Trebuie căutați, mai întîi de toate, printre acei car și-au artuncat carnetele de partid și au trecut pe altealte baricade camuflîndu-se în dosul firmelor mari și mici, căpătuindu-se cu un capital politic, dar și acaparînd milioane. Să mă bată Dumnezeu, dacă greșesc, dar dispun de niște date, deocamdată neofocializate - din 17 întreprinderi mixte în colaborare cu România - 15 funcționează în Transnistria. Au fost și sînt privilegiați șpertarii. S-a dat mită unor indivizi care au pătruns în toate structurile de stat și ruinează economia națională din interior, sporind bugetul Tiraspolului. Deocamdată, toată economia e e în mîinile nemoldovenilor, și acesta e un trist adevăr.

Războiul a creat un hău, nu numai în economie, dar și în informare. Noi ascultăm postul de radio Tiraspol și de am fi slabi de înger, am crede pălăvrăgelile lor, pentru că, să știți, ei au un arsenal propagandistic bine pus la punct. Cînd îi trag cîte o rafală sonoră "Vsem, vsem!" (Tuturor, tuturor) și mai atrag de partea lor minunata și zguduitoarea muzică a lui Bach. Ce se întîmplă cu Radiodifuziunea și Televiziunea noastră? La "Știri" ni se spune: "Azi la Cocieri au fost doi morți și trei răniți". Apoi urmează muzică. Ceva cu foaie verde, ceva care nu ne caracterizează oricît de mioritici am fi.

Nu am auzit nici măcar să adîc mass-media despre prizonierii noștri. Însă îi avem. De soarta lor nu știe nimeni.

Acum să purcedem la descifrarea poftelor imperialiste ale rușilor. Cîteva formule au fost vehiculate și cred că nu voi spune nimic nou, dar am să mai accentuez încă o dată. Rusia se ține cu dinții de acest cap de pod, ca să-l folosească drept factor de șantaj și presiune. Visul de aur al Rusiei e să țină Balcanii în cătare. Ori de cîte ori erau flămînzi, porneau să-și potolească foamea prin părțile noastre. Despre asta ne vorbește încă Procopie din Cesareea. Rusiei îi este în cot de Smirnov și pseudorepublica sa. Cel mai mare pericol este că odată cu Transnistria vor pierde accesul la Marea Neagră. Asta îi încîinoșează. Le iese Ucraina de sub control. Iar de pierd Transnistria, se spulberă și Insula Serpilor, cu tot potențialul energetic și bazele militare de unde pîndesc cu ochi electronici toată Europa. Așadar, Transnistria este o poziție favorabilă de cotropire și extindere, avînd mereu în raza de observație Ucraina, România, Bulgaria, Turcia, Ungaria, Grecia etc..

Pofta rușilor mai este ca mafia lor să-și facă aici un fel de Singapore cu baze turistice și de agrement, iar soarta poporului băștinaș va fi următoarea: flăcăii noștri vor forma garda de corp pentru toată adunătura de "boseci", iar fetele noastre vor împărți același destin al celor 15 000 de mulatre din Cuba, pe care Fidel Castro le-a făcut învățătoare de clase primare, după ce le-a scos din lupanare. De fapt, să nu ne ducem prea departe. Urmăriți comportamentul domnișoarelor de elită. Cele mai frumoase fete sînt în mîinile mafioților. Sărăcia și neîncrederea în ziua de mîine le face să aleagă ori mizeria, ori cea mai veche profesiune din lume. Dacă am ajuns să avem copii flămînzi e catastrofal. Rușii vor să ne distrugă prin sărăcie.

Se vorbește atît de mult despre cedarea pozițiilor ocupate de noi și ordinele căzute din cer de a le retroceda. E adevărat. E mult, cu mult adevărat că toate acțiunile noastre coordonate cu șefi de rang mare au suferit eșec. Am avut atîtea posibilități să pătrundem în Tighina și Dubăsari, dar, ori că eram siliți să ne retragem, ori că eram lăsați în voia soartei.

Mă atacă la inimă miopia noastră. Separatiștii de fiecare dată cum se simt mai încolțiți în coaste de patrioții noștri, așa și vin să ne înmoaie cu fel de fel de amăgeli, de concilieri, ca să mai tragă un gît de aer și în acest răgaz să se înarmeze.

Farsa de deunezi cu parlamentarii transnistreni veniți la tratative ne va costa scump. Ei încă nu ajunseseră bine la Chișinău, iar Smirnov anunțase independența Transnistriei. Această învălmășeală de cuvîntări pompoase, de bocete pe reverul hainei cu insignă de deputat și marea tîngă că se pierd atîtea vieți nu vă amintește de nimic? Așa plîngeau comuniștii și de bieții vietnamezi și de afgani. Dar toate tragediile încep după ce rușii trag sfoara cortinei și sfoara parașutei. Și de data aceasta, calul de bătaie al lui Smirnov va fi: noi nu i-am împuternicit pe deputați să meargă la Chișinău. Concesiile lor nu ne interesează.

Așta-i scenariul și-i păcat că atunci cînd vor apare aceste rînduri, la Nistru se vor auzi din nou bubuituri, vor cădea oameni și dintr-o parte și din cealaltă. Pentru ce, vă întreb ? Pentru că de ziua puciului din august nu i-am dat la brazdă și nu ne-am arătat demni de a fi clarvăzători, de a fi curmători ai acestui măcel încă din fașă.

Depun această mărturie și nu pot cît de cît să compar, măcar în visul de dincolo de tărîmuri al celui care a fost pentru noi Grigore Osenevici, originar din Măscăuți, Criuleni. Văzînd că e încercuit de o haită de gardiști și avînd doar o grenadă de mînă, s-a jertfit pentru acest pămînt, dar nici pe călăi nu i-a lăsat în viață, ca să-și mai continue fărădelegile.

Pînă mai ieri găseam prin manuale fapta vitejească a lui Pavlik Morozov de vînzare de tată, dar pentru acest băiat de la Măscăuți, nu s-a găsit nimeni să scrie un rînd, nemaivorbind, că orice țară din lume, aflîndu-se în război, la același strung își face armele și distincțiile de luptă. Dacă avem stemă și tricolor, cum de mergem sub steag de luptă , fără nici un însemn al virtuții militare ?

A înregistrat Ion GRAUR

P.S. Bădița Vasile mi s-a spovedit cu 10 zile înainte de marea bătălie de la Tighina. Am aflat că a participat și el la acele lupte inegale. Dar înfrîngerea asta temporară avea să-l situeze în fruntea ofensivei și eliberării capului de pod de la Chițcani.

Izbîndă, bade Vasile !

I.G.

SATANA

Prin iunie-o mie nouă sute patruzeci,
S-a strîns, la Moscova, o turmă de berbeci
Și-a hotărît această dumă de mișei
Să cucerească o nouă stînă pentru ei.

Berbecul cel mai mare, neobosit strateg,
Caucazian viclean, deci, cu roș carnet de bleg,
A-nfipt cu cornu-i harta și a zbierat rusește:
- Spre Basarabia! Încet, dar mișelește!

Berbecul de externe a fost un pic modest:
- S-ar cuveni, îmi pare, o notă de protest,
Că e pămîntul nostru și nu e românesc
Și-atunci voința Voastră, vă jur, o împlinesc.

- Să fie, deci, așa - au zis nazal cizmarul,
Dar vreau acum să știți că s-a umplut paharul
Răbdării-mele lungi, de-a pururi leniniste,
În noile condiții externe-staliniste.

Berbecul apărării, pe-acela de Caucaz,
Îl mirosi sub coadă și spuse cu necaz:
- Dar dacă se întîmplă ca domnul Ribbentrop
Să nu ne înțeleagă... atuncea e potop.

- Credeam că în biroul politic ce-l conduc
Lucrează doar berbeci, dar uită-te și-un cuc,
Cu mintea-i de vițel nu poate ca să știe,
Ce este cătănie și ce-i diplomație.

Nu-l ascultați, tovarăși, pe-acest bolnav peltic
În care noi turna-vom iar sînge bolșevic,
Pentru-a-nțelege rolu-i de eliberator,
Mai mare-n lumea asta pe orișice popor.

Și au pornit berbecii, pe tancuri și blindate
S-aducă-aici, la noi, un chil de libertate,
Pe care n-am cerut-o și n-o vom cere-n veci
Cînd știm că vine-adusă de-o turmă de berbeci.

Luați-vă mantaua, și luați-vă furatul,
Luați-i pe cazaci, lingăi - tot aparatul -
Duceți-vă în stepă, în tundră, unde vreți,
Pe libertatea noastră noi singuri punem preț.

Dar am să-l rog pe Domnul, cît voi călca pămînt,
Să vină-n casa voastră, să urce din mormînt,
În suliți să vă țină, cu capu-n căpătîi,
"Mîntuitorul" vostru - mongolul han Batîi.

Ion GONȚA

"Oameni, oameni, plînge un copil..."

(Urmare din pag. 3)

Vechi fusese bombardat de separatiști, o casă fusese distrusă, iar asupra pozițiilor forțelor de apărare moldovenești, separatiștii deschiseseră foc de mitraliere și rachete Alazan. Dar acestea toate se întîmplaseră în noapta care trecuse. Astăzi, aici, domnește o liniște perfectă. În pădurricea de pe malul Nistrului unde se află pozițiile forțelor de apărare moldovenești, nu se aud decît păsările.

Stăm de vorbă cu voluntarii Spînaru Vasile Mihai, Lazăr Costel și Vlad Ciuc Petru, care ne mărturisesc nemulțumirile lor. Sînd supărați pe parlamentarii Republicii Moldova care se pierd în discuții sterile, în timp ce lor le putrezesc picioarele în tranșee. Tinerii voluntari sînt de asemenea supărați pe parlamentari. Pentru că, tot ca urmare a hotărîrii date de ei, nu li se dă voie să tragă. "Separatiștii trag tot timpul în noi, dar noi avem ordin să nu tragem". De altfel, ne aflam în cazarma de la Dubăsarii Vechi, cînd un grup de voluntari au fost trimiși la poziții, de către comandant, cu ordinul :"Să nu trageți decît în păsări". Am observat și felul cum au scrîșnit din dinți acei băieți, care n-aveau, sărmanii, nimic cu păsările.

La primăria din Dubăsarii Vechi îl găsim pe viceprimarul Ion Coșulschi, moțăind la un birou. E după-amiază și este foarte cald. Viceprimarul are în față, așezate ca la o expoziție o rachetă Alazan și un proiectil antitanc (sau ce mai rămăsese din acestea), cu care în noaptea care trecuse separatiștii trăseră în primărie."Acesta nu este război.Este un haos."

În seara de 23 spre 24 iunie, separatiștii au deschis foc din aruncătoare de mine, rachete Alazan și proiectile antitanc asupra pozițiilor forțelor de apărare moldovenești din satele Cocieri și Coșnița. Deasupra satelor Dănceni și Durlești din apropierea orașului Chișinău, în dimineața zilei de 24 iunie au survolat avioane ale Armatei a 14-a în zboruri de recunoaștere. În după-amiaza zilei de 4 iunie, un nou atac masiv a fost deschis de separatiști asupra orașului Tighina. Au murit doi polițiști. În noaptea de 24 spre 25 iunie, separatiștii au folosit tehnică grea, rachete Alazan și puști mitraliere în atacurile deschise asupra satelor Cocieri, Coșnița și Holercani.

Pe fundalul acestor tragice evenimente, ziariștii Republicii Moldova roagă ziariștii din România, ca de altfel, pe toți ziariștii de bună credință ai lumii să vină în sprijinul lor, să reflecte în mod obiectiv agresiunea Armatei a 14-a și a smirnoviștilor împotriva statului independent Republica Moldova, avîndu-se în vedere, războiul informațional declasnșat de Moscova.

Leonida LARI – redactor șef
Vasile NĂSTASE – redactor șef adjunct
Antecamera: tel. 26 15 41, secretară – Svetlana TOMȘA

Colegiul onorific:
Ioan ALEXANDRU, Mitropolitul Moldovei și al Bucovinei I.P.S. DANIEL, Aureliu BUSUIOC, Ion DRUȚĂ, Grigore VIERU, Lida ISTRATI, Marin SORESCU

Colectivul redacțional:
Ion PROCA - secretar general de redacție

Anatol CIOCANU — literatură, istorie, arte, culte: tel. 26 54 76; Nicolae ROIBU, Ion GONȚA – publicistică: tel 26 03 55; Vlad POHILĂ – redactor-stilist, tel. 26 40 90; Horia ZAVA - director editor; Corina MOVILEANU – corectoare; Valentina RUSU, – contabilitatea: tel. 26 15 91; administrator – Silvia LĂCĂTUȘ: tel&fax (0422) 26 17 80; operatori: Alexandru CIUPAC, Tatiana ZAVADSCHI

GLASUL NAȚIUNII
Adresa redacției: str.31August nr.15, Chișinău, cod poștal 277061, Republica Moldova

Editor: colectivul redacției
Tipografia Editurii UNIVERSUL,

Com. nr. 1739